

конкурсу. Кафедра відзначила як найкращі сайти: <http://shevchenko.zz.mu/>;
<http://katrina1318.wix.com/shevchenko>.

Створення студентами сайтів мовного чи культурологічного типу є цікавим та нестандартним завданням для самостійної роботи студентів. Воно сприяє кращому засвоєнню мовного матеріалу, підвищенню мовної компетенції студентів у професійній та комп'ютерній сферах. Такі студентські сайти не лише подають матеріал з конкретної теми, запропонованої викладачем, але й представляють наш ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» у глобальній мультимовній мережі Інтернет.

Отже, практика створення сайтів мовного чи культурологічного типу продемонструвала, що студенти під час такої роботи активно засвоюють мовний матеріал, опановують нову професійну та спеціалізовану лексику. Створення сайтів мовного чи культурологічного характеру на заняттях з української словесності допомагають студентам ознайомитися з особливостями українськомовного Інтернету, стати активними учасниками українськомовних форумів, репрезентувати свої матеріали з відповідних тем.

Терещенко С. І.,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української
мови і літератури

НОВІ ФОРМИ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ЯК ШЛЯХ УДОСКОНАЛЕННЯ МОВНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТА

Мовні дисципліни, які вивчають у вищій школі, потребують застосування навчальних технологій, що базуються на особистісно-

орієнтованій діяльності, ураховують творчий потенціал викладачів і студентів.

Особистісно-діяльнісний підхід у сучасній методиці викладання мови є одним з ефективних засобів формування мовно-комунікативної компетенції. Методика викладання мови, що ґрунтується на такому принципі, забезпечує переваги тих форм і методів, які стимулюють творчу ініціативу студентів, дозволяють створити «ситуацію успіху», «ситуацію вибору», спонукають студентів до самоаналізу, самооцінки, самопізнання та самовираження.

Суттєвим недоліком у вишах є вивчення мови як певної форми, системи; ігнорування (повне або часткове) того факту, що студент уже давно користується мовою для певних комунікативних цілей. Тому необхідно застосовувати такі види робіт, які давали б можливість органічно поєднувати структуру заданої ситуації зі схемою навчальної діяльності, перетворюючи навчання на цільову комунікацію, без якої неможливо формувати мовно-комунікативну компетенцію. Так, спрямовуючи зусилля студентів на розв'язання завдань «псевдонавчальної» мети (наприклад, описати двох своїх найкращих друзів за 2–3 хв. і под.), мову розглядають як засіб досягнення цієї мети.

Одним із шляхів формування мовнокомунікативної компетенції вважаємо застосування різних креативних видів робіт, які сприяють реалізації мовного потенціалу студента в його взаємодії з оточенням. Сучасні форми представлення наукової, суспільної та навчальної інформації, з нашого погляду, можуть бути вдалими комунікативними ситуаціями, найбільш близькими до лінгвістичної реальності сьогодення. Проведення студентом *презентації «в ліфт»*, його виступ з *бліц-повіддю* або участь у *постерній конференції* створює атмосферу творчої спонтанності, яка сприяє активізації раніше набутих мовних знань і навичок, їх застосування в нових комунікативних ситуаціях, впливає на розвиток міжособистісних стосунків і комунікативних реакцій, зокрема слухання, сприйняття, спостереження, уяву,

креативний підхід до відбору мовних засобів, емоційні реакції на повідомлюване й под. Крім того, зважаючи на стислість як ознаку цих форм представлення інформації, студент повинен проявити вміння концентруватися на головному, добирати найточніші, виразній дієві засоби вербального й невербального впливу на слухача.

Нові види робіт дозволяють учасникам навчальних комунікативних ситуацій висловлювати своє ставлення до повідомлюваного, допомагають усвідомити свою індивідуальність, удосконалюють здатність до самовираження. При цьому відбувається також зміщення акцентів у діяльності викладача, який виконує роль консультанта, координатора або ненав'язливого суфлера. Однак ураховуємо й такі труднощі, які виникають на цьому шляху:

- суперечність між директивними методами навчання мови та вільними умовами реалізації мовного матеріалу;

- брак певних комунікативних умінь та навичок і відповідно скутість деяких студентів, яким легше бути об'єктами навчання, ніж активними виконавцями нових навчальних завдань;

- надто активна коригувальна позиція викладача, що унеможлиблює пошук студентами самостійних рішень.

У цьому випадку уникнути проблеми можна шляхом ретельного методичного розроблення етапів підготовки бліц-доповіді, презентації «в ліфті», постерній конференції і под., а також усвідомленням того факту, що види робіт комунікативної спрямованості роблять академічний матеріал живим, наближеним до життєвої мовної реальності.

Отже, активна участь студентів в опануванні нових форм представлення інформації сприяє реалізації їх здібностей, формує стійкий інтерес до навчання, надає можливість розвивати креативність, естетичний смак, тобто формує здатність використовувати набуті мовні вміння й навички в будь-якій комунікативній ситуації.